

Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στο βυζαντινό παρεκκλήσιο του Οσίου Παταπίου στη Βέροια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© GerBekes, ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ Ι.Μ.Β.Ν.Κ.

Την Κυριακή 8 Δεκεμβρίου εορτή του Οσίου Παταπίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στο βυζαντινό Παρεκκλήσιο του Οσίου Παταπίου (15ου αιώνας), της ενορίας των Αγίων Αναργύρων, στη Βέροια.

Στο τέλος της θείας Λειτουργίας, κατά την παράδοση της ενορίας, ο Σεβασμιώτατος τέλεσε αγιασμό.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Καί ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας καί παραχρῆμα ἀνωρθώθη καί ἐδόξαζεν τόν Θεόν».

Ένα ἀπό τά πολλά θαύματα τοῦ Κυρίου μας μᾶς παρουσίασε ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή, τή θεραπεία μιᾶς συγκύπτουσας γυναίκας, ἡ ὁποία ἐπί δεκαοκτώ χρόνια δέν μπορούσε ἐξαιτίας μιᾶς ἀσθενείας νά σταθεῖ ὀρθια καί νά περπατήσει.

Καί ὅμως παρά τή δυσκολία πού εἶχε, παρά τή ντροπή πού πιθανόν αἰσθανόταν, δέν παρέλειπε νά πηγαίνει στόν ναό τοῦ Θεοῦ, νά πηγαίνει στή συναγωγή γιά νά ἀκούει τόν λόγο τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖ συνάντησε ἕνα Σάββατο τόν Χριστό. Εἶτε ἐπειδή δέν γνώριζε ποιός ἦταν εἶτε ἐπειδή δέν ἤθελε νά τόν ἀπασχολήσει μέ τό προσωπικό της πρόβλημα, ἡ συγκύπτουσα γυναίκα δέν πλησίασε Χριστό οὔτε τοῦ ζήτησε νά τήν θεραπεύσει. Ἴσως καί δέν πρόλαβε νά τό κάνει, γιατί ὁ Χριστός, μόλις τήν εἶδε, τήν πλησίασε γιά νά τῆς προσφέρει αὐτό πού ἐπιθυμοῦσε, γιά νά τῆς προσφέρει τήν υἰγεία της. «Ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας καί παραχρῆμα ἀνωρθώθη», σημειώνει ὁ ἱερός εὐαγγελιστής Λουκᾶς.

Ἡ θεραπεία τῆς γυναίκας εἶναι ἐξίσου διακριτική μέ τήν παρουσία της. Ὅπως ἐκείνη δέν μιλά, δέν ἐκφράζεται, ἀλλά μυστικά καί ἐνδόμυχα ἱκετεύει γιά τή θεραπεία της, ἔτσι καί ὁ Χριστός τήν θεραπεύει ἀκουμπώντας την μέ τά χέρια του

καί μέ μία φράση τήν διαβεβαιώνει γιά τήν ἀπαλλαγή ἀπό τήν ἀσθένειά της. Ἡ γυναίκα σηκώνεται καί τό θαῦμα εἶναι φανερό σέ ὄλους, οἱ ἀντιδράσεις ὁμως τῶν ἀνθρώπων ποικίλουν.

Ἡ γυναίκα δοξάζει τόν Θεό πού τῆς χάρισε τήν υἰγεία, ἐνῶ ὁ ἀρχισυνάγωγος διαμαρτύρεται, γιατί ἡ θεραπεία ἔγινε κατά τήν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου.

Δέν εἶναι ὁμως ἡ μόνη φορά κατά τήν ὁποία ἀρχισυνάγωγος ἀντιδρᾷ μέ αὐτόν τόν τρόπο σέ κάποιο θαῦμα τοῦ Κυρίου μας. Δέν εἶναι ἡ μόνη φορά πού ἡ πίστη συγκρούεται μέ τήν ὑποκρισία. Ἡ συγκύπτουσα πιστεύει στόν Θεό καί ἀποδεικνύει τήν πίστη της μέ τήν παρουσία της στή συναγωγή. Ἡ συγκύπτουσα πιστεύει, καί τήν πίστη της τήν ἐπισφραγίζει καί ὁ Χριστός μέ τήν θεραπεία πού τῆς χαρίζει, γιατί δέν ὑπάρχει θαῦμα χωρίς πίστη, γιατί δέν ὑπάρχει θεραπεία γιά ὅποιον δέν πιστεύει.

Καί τήν ἀλήθεια αὐτή ἐπιβεβαιώνει ἡ στάση τοῦ ἀρχισυναγώγου. Ἄν ὁ ἀρχισυνάγωγος πίστευε πραγματικά στόν Θεό, δέν θά διαμαρτυρόταν γιά τήν θεραπεία μιᾶς ταλαίπωρης γυναίκας. Δέν θά διαμαρτυρόταν, γιατί ἂν εἶχε πίστη, ὁ Χριστός θά θεράπευε τήν ἀμφιβολία πού εἶχε γεννηθεῖ στήν ψυχή του. Ὅμως ὁ ἀρχισυνάγωγος πιστεύει μόνο κατ' ἐπίφαση καί ἔτσι χάνει τήν εὐκαιρία νά κατανοήσει τό θαῦμα. Χάνει τήν εὐκαιρία νά τό ζήσει καί ὁ ἴδιος καί νά δοξάσει τόν Θεό.

Ἡ περίπτωση τῆς συγκυπτώσεως καί τοῦ ἀρχισυναγώγου δέν εἶναι μοναδική. Ὁ Χριστός συχνά παρουσιάζει ζεύγη ἀντιθέτων χαρακτήρων γιά νά μᾶς ἀποκαλύψει τήν ἀλήθεια του γιά τόν ἄνθρωπο καί τή σχέση του μέ τόν Θεό.

Αὐτή τή σχέση, τήν προσωπική μας σχέση μέ τόν Θεό, καλούμεθα καί ἐμεῖς νά ἐξετάσουμε. Καί καλούμεθα νά τήν ἐξετάσουμε ὄχι σέ σύγκριση μέ τόν ἀρχισυνάγωγο τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς, ἀλλά σέ σχέση μέ τήν συγκύπτουσα γυναίκα. Καλούμεθα νά τή συγκρίνουμε μέ τούς ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας καί μέ τόν ἐορταζόμενο σήμερα ἅγιο Πατάπιο. Γιατί οἱ ἅγιοι, γιατί ὁ ἐορταζόμενος ἅγιος κάθε ἡμέρα εἶναι τό πρόσωπο μέ τό ὁποῖο θά μπορούσε νά συγκρίνει ὁ Χριστός τόν καθένα ἀπό ἐμᾶς, ἐάν βρισκόταν σήμερα ἀνάμεσά μας. Καί αὐτό γιατί μέ τούς ἁγίους ἔχουμε κοινή πίστη, κοινή χάρη, κοινή Ἐκκλησία, κοινή κοινωνία καί μετοχή στό μυστήριό τῆς σωτηρίας.

Ἐκεῖνοι ἐπέτυχαν τόν στόχο τους· ἐπέτυχαν τόν προορισμό τῆς ζωῆς τους καί ἔγιναν κοινωνοί τοῦ θαύματος τῆς σωτηρίας. Καί τό ἐρώτημα πού τίθεται εἶναι: ἐμεῖς τί κάνουμε σέ σύγκριση μέ τούς ἁγίους μας; Διαθέτουμε μία βαθειά καί εἰλικρινῆ πίστη καί ἀγάπη στόν Θεό, ὅπως εἶχε ὁ ὄσιος Πατάπιος, ὁ ὁποῖος

ἐγκατέλειψε τὰ πάντα γιὰ νὰ ἀφοσιωθεῖ στὸν Θεό, ἢ ἔχουμε μιά ἐπιφανειακή πίστη καὶ μία ἐξωτερικὴ εὐσέβεια σάν τὸν ἀρχισυνάγωγο τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελίου πού εὐκόλα κλονίζεται καὶ ἐξανεμίζεται;

Ἔχουμε τὴ δύναμη νὰ ὑπομείνουμε τίς δυσκολίες καὶ τίς δοκιμασίες τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνος, ὅπως ὑπέμενε ἡ συγκύπτουσα τὴν ἀσθένειά της καὶ ὅπως ὑπέμεινε ὁ ἐορταζόμενος ὄσιος Πατάπιος τούς πειρασμούς; Προσπαθοῦμε νὰ κοσμήσουμε τὴ ζωὴ μας μέ τὴν προσευχή, τὴ νηστεία, τὴ ἐγκράτεια καὶ τίς ἄλλες ἀρετές, ὅπως τό ἔκανε ὁ τιμώμενος σήμερα ὄσιος, πού ἔλαβε ἄφθονη τὴ χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος γιὰ νὰ θεραπεύει τίς ἀσθένειες τῶν ἀνθρώπων τόσο ἐν ζωῇ ὅσο καὶ μετὰ τὴν κοίμησή του;

Ἄς ἐξετάσουμε τὸν ἑαυτό μας καὶ ἄς προσπαθήσουμε νὰ δώσουμε μιά εἰλικρινῆ ἀπάντηση στὰ ἐρωτήματα αὐτά, ἀλλὰ καὶ ἄς συνηθίσουμε νὰ συγκρίνουμε τὸν ἑαυτό μας μέ τούς ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας, ὥστε ἔχοντας αὐτούς ὡς σημεῖο ἀναφορᾶς καὶ ὡς ὁδοδείκτες τῆς πορείας μας νὰ προαγόμεθα στὴν πίστη καὶ στὴν ἀρετὴ γιὰ νὰ ἐπιτύχουμε καὶ ἐμεῖς διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν πρεσβεία τῶν ἁγίων καὶ τοῦ ἐορταζομένου ὀσίου Παταπίου τό θαῦμα τῆς σωτηρίας μας.